

רשומות

הצעות חוק

16 במרס 1992

2132

י"א באדר ב' התשנ"ב

359 חוק זכויות החולה, התשנ"ב-1992

איפן מתן הסכמה
כרעת

17. (א) הסכמה מדעת חנינתן בככתב.

(ב) הסכמה מדעת לטיפול רפואי שגרתי או לטיפול הגלווה לטיפול רפואי עיקרי, יכול שתינתן בעל פה או בהתנהגות המטופל מכללה.

(ג) נוקק אדם לטיפול רפואי דחוף ונמנע ממנו מטעמי דת לתת הסכמתו מדעת בככתב, תינתן ההסכמה בפני שני עדים, ובלכד שהעדוה תתועד בככתב סמוך ככל האפשר לאחר מכן.

(ד) הסכמה מדעת כמצב חירום רפואי יכול שתינתן בעל פה ובלכד שההסכמה תתועד בככתב סמוך ככל האפשר לאחר מכן.

ויתור על קבלת
מידע ועל החלטה
בדבר טיפול

18. (א) על אף האמור בסעיף 15, רשאי מטופל, לאחר שקיבל הסבר בדבר זכותו למידע ליטם מתן הסכמה מדעת, לוותר על קבלת המידע כולו או מקצתו, או לקבלו ולהשאיר את ההחלטה בדבר הטיפול הרפואי המתאים בידי הרופא המטפל.

(ב) החלטות לפי סעיף קטן (א) יתועדו בדרך של מתן הסכמה מדעת לפי סעיף 17.

* בישיבה האחרונה של הכנסת, לפני צאתה לפגרת הבחירות בשנת 1992, עבר במליאה בקריאה ראשונה "חוק זכויות החולה". חוק זה אמור להיות חוק מתקדם, המסדיר בחקיקה ראשית תלק ניכר מזכויות החולה בישראל. בסעיפים 17 ו-18, העוסקים בהסכמה הנדרשת לפני ביצוע ניתוחים או פעולות רפואיות אחרות, דורשת הצעת החוק תמימה בככתב כאמצעי למתן ההסכמה. בפעם זו היה המחוקק (בקריאה ראשונה) ער לשאלת מתן ההסכמה בשבתות ובמועדי ישראל, וקבע מפורשות שניתן להסתפק בהסכמה מודעת בעל-פה באותם מקרים בהם הדבר נדרש מסיבות דתיות.

"חוק זכויות החולה" אמור, בודאי, לעבור עוד שינויים והוספות רבות לפני שיהפך לחוק מחייב. יש לקוות שגם בקריאה השניה והשלישית שלו ישמור החוק על התולים ועל זכויותיהם, כולל הזכות להימנע מחתימה בככתב בשבתות ובמועדי ישראל.

— העורך.